

Чак докато драконът издъхнал. Наистина, в страшния двубой звярът успял да отхапе дясното кутре на момчето, но то стиснало зъби. Принцесата бързо се съвзела и го гледала с широко отворени очи. То си спомнило за съвета да отреже езика на огнения дракон и го прибрало в една торбичка.

– Направих всичко, което бе по силите ми. Сега те напускам.

Принцесата се натъжила, когато чула, че момчето я напуска. Хлипайки, тя привързала към рошавите му коси един диамантен пръстен с нейното име и го целунала нежно за сбогом.

След известно време старият крал дошъл при вековното дърво, за което бил завързал дъщеря си, за да я изяде драконът. Той бил сигурен, че от нея не е останало нищичко, очаквал да види най-много някое смачкано парцалче от копринената ѝ рокля. И точно затова бил безкрайно изумен, когато я съзрял жива и здрава.

– При мен дойде едно момче и ме спаси от дракона – похвалила се принцесата.

Тогава баща ѝ развързал косите ѝ и я отвел със себе си в палата.

Тайно се радвал на нейното спасение, защото, макар и строг, много я обичал. Пък и гневът му вече бил преминал.

Още на другия ден кралят изпратил из цялото кралство своите вестноосци. Те съобщили на поданиците, че кралят търси юнака, който спасил кралската дъщеря от страшния дракон, за да се ожени за нея и да получи кралската корона.

И заприиждали към двореца богаташките синове от цяла Англия. Те знаели, че истинският юнак бил